

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg vil først gerne takke ordførerne for deres indlæg. En særlig tak til hr. Jann Sjursen, som jo af gode grunde ikke deltog i førstebehandlingen af dette forslag, da det var til behandling i forrige samling. Tak for, at Kristeligt Folkepartis stemmer kan tælles for vedtagelsen af lovforslaget. Jeg glæder mig også over den argumentation, som hr. Sjursen anvendte i forbindelse med udvidelsen, og som ligger tæt op ad den argumentation, som også er regeringens.

En enkelt bemærkning vedrørende Europa-Parlamentet og dets indflydelse, to ting i virkeligheden: Den mekanisme, der giver Europa-Parlamentet mulighed for at øve indflydelse på lovgivningen, har fungeret godt, smidigt og ordentligt, og de praktiske resultater kan kun siges at være ordentlige.

Vi har prøvekørt disse bestemmelser under Maastricht-Traktaten, og de har faktisk fungeret udmærket og ikke i en retning, som vi på nogen måde her i Danmark kan være utilfredse med.

Endvidere er det i særlig grad på miljøområdet, Europa-Parlamentet får nye muligheder for at øve indflydelse, og netop på miljøområdet er Europa-Parlamentet en meget vigtig allieret for at få vedtaget bestemmelser i EU om et højt beskyttelsesniveau. Man skal lægge mærke til, at den måske vigtigste bestemmelse vedrørende miljøet er den bedste, der siger, at for fremtiden skal beslutningerne i Ministerrådet og Parlamentet om lovgivning på miljøområdet ske på et højt niveau. Hvis det sker – og her kan Parlamentet være en vigtig forbundsfælle – gør vi miljøet i Europa en stor tjeneste.

Ellers vil jeg i særlig grad – det må man have mig undskyldt – interessere mig for udvidelsen, og det er altså også, fordi jeg har brugt næsten to døgn i denne uge på at være sammen med de nye medlemslande. I mandags åbnedes hele udvidelsesprocessen med de 10 central- og øst-europæiske lande og Cypern, og det var en historisk begivenhed. Fra nu af er udvidelsen ikke noget, der bare er til brug for skåltaler og festlige lejligheder. Udvidelsen er nu praktisk politik. Den er i gang, og den blev jo sat i gang for alle 10 lande plus Cypern under ét. Der skal ikke flere beslutninger, topmøder eller andet til, udvidelsesprocessen er i gang.

Der forestår nu en teknisk gennemgang, en såkaldt screening, af alle EU-retsakter med de nye medlemsstater. Der er aftalt med både gruppen af de seks plus én og de fem 65 møder,

hvor Kommissionen ved bordenden vil gennemgå retsakternes indhold med de to grupper hver for sig. For de seks plus én's vedkommende nærmer man sig senere på efteråret den egentlige forhandlingsfase; men det er derudover sådan, at Kommissionen allerede i december vil rapportere til Rådet om, hvorledes det går med landene i femmergruppen. De har mulighed for, hvis de altså gør sig umage, om jeg så må sige, at overhale nogle af de lande, der er i den forreste gruppe, så det er altså ikke sådan, som hr. Holger K. Nielsen sagde, at der er sat navn på, hvilke lande der kommer først ind. Der er stadig muligheder for dem, der i dag er i gruppe 2, for at kunne overhale undervejs i processen, og det er noget, der selvfølgelig har særlig betydning for vore baltiske venner i Litauen og Letland, som arbejder meget målbevidst for at nå frem i den forreste gruppe.

Jeg har i dag og i går haft møder her i København med den polske udenrigsminister. Han er historiker af uddannelse og har et omfattende historievidenskabeligt forfatterskab bag sig. Han er født i 1932, og han overlevede at være barn i ghettoen i Warszawa, mens de fleste af hans slægtninge omkom i Auschwitz. Han var en af de første, der meldte sig under Solidaritets faner; han rejste med underskrifter, støtteerklæringer fra de intellektuelle i Warszawa til skibsværftet i Gdansk, da det gik hårdt til, og har siden været en af Walesas nærmeste rådgivere. Han blev i 1980'erne fængslet ved flere lejligheder, da der var indført undtagelsestilstand, men selvfølgelig senere frigivet. Han er nu udenrigsminister i Polen og glæder sig utroligt over, at Polen nu effektivt er på vej til at blive medlem af NATO, og at vi i går kunne åbne forhandlinger om Polens medlemskab af EU.

Jeg kunne såmænd ønske, at hr. Keld Albrechtsen og andre, som så ivrigt deltager i denne diskussion om udvidelsen, havde haft den oplevelse at diskutere udvidelsen med hr. Geremek, for hvad siger han, og hvad siger øst-europæerne selv om dette spørgsmål? Det er jo sådan set mere interessant end at høre på, hvad hr. Keld Albrechtsen, hr. Thulesen Dahl og hr. Frank Dahlgaard siger. Det er dem, der har skoen på, det er dem, der driver på for at blive medlemmer i vores institutioner, og hvad siger han? Han siger: Det, I stemmer om den 28. maj, er, om Polen skal være medlem, og vi vil ikke kunne forstå og vil ikke kunne se grundene til, at det danske folk ikke skulle ønske at sige ja og dermed bane vejen for, at vi kan indtage den